KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.10.2016 r.
COM(2016) 668 final

2016/0329 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Królestwem Norwegii i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wniosek jest przedstawiany w kontekście reformy reguł pochodzenia GSP z 2010 r. wprowadzonej rozporządzeniem (UE) nr 1063/2010 z dnia 18 listopada 2010 r., które zmieniło rozporządzenie (EWG) nr 2454/93.

W ramach reformy do systemu kumulacji pochodzenia, który wcześniej funkcjonował między Unią, Szwajcarią i Norwegią, włączono warunkowo Turcję.

W ramach tej reformy wprowadzono także nowy system poświadczania pochodzenia przez zarejestrowanych eksporterów, którego stosowanie jest odroczone do dnia 1 stycznia 2017 r.

W oparciu o powyższe elementy należy dokonać zmiany istniejącego instrumentu prawnego mającego zastosowanie do systemu kumulacji pochodzenia między Unią a Norwegią. Jest to celem niniejszego wniosku.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Wniosek jest spójny ze wspólną polityką handlową, w szczególności z polityką celną, zasadą swobodnego obrotu towarami i regułami pochodzenia.

• Spójność z innymi politykami Unii

Nie dotyczy.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 6; decyzja Rady nr 2001/101/WE z dnia 5 grudnia 2000 r.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest związany ze wspólną polityką handlową, która należy do wyłącznych kompetencji Unii.

• Proporcjonalność

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ jego skutki są ściśle ograniczone do tego, co jest niezbędne dla zapewnienia rozszerzenia kumulacji obowiązującej w stosunku do produktów pochodzących ze Szwajcarii i Norwegii na Turcję.

• Wybór instrumentu

Zgodnie z art. 218 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rada, na wniosek negocjatora, przyjmuje decyzję upoważniającą do zawarcia porozumienia. Niniejszy dokument stanowi wniosek dotyczący takiej decyzji.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Konsultacje z zainteresowanymi stronami utorowały drogę do porozumienia, które jest w pełni zaakceptowane we wszystkich jego elementach.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono żadnej oceny skutków w odniesieniu do towarzyszącego harmonogramu i wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa, gdyż przedmiotowy wniosek odnosi się do kumulacji pochodzenia między Unią, Szwajcarią, Norwegią i ewentualnie Turcją, czyli systemu, który już wcześniej istniał, a obecnie jest dostosowywany, tak aby spełnić wymogi techniczne wynikające z wdrażania systemu zarejestrowanych eksporterów (REX) od dnia 1 stycznia 2017 r.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Środek będzie regularnie oceniany przez Strony, które będą uczestniczyć w regularnych kontaktach, sesjach szkoleniowych i spotkaniach dotyczących wdrożenia systemu REX.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Poprzednie Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą oraz każdym krajem EFTA, który przyznaje preferencje taryfowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (Norwegia i Szwajcaria), z zastrzeżeniem, że towary z zawartością części o pochodzeniu norweskim lub szwajcarskim są traktowane po ich wejściu na obszar celny Wspólnoty jak towary z zawartością części pochodzenia wspólnotowego, zatwierdzone w imieniu Wspólnoty Europejskiej (decyzja Rady z dnia 5 grudnia 2000 r.), należy zastąpić nowym porozumieniem w celu uwzględnienia reformy reguł pochodzenia GSP przyjętej rozporządzeniem nr 1063/2010 z dnia 18 listopada 2010 r. W następstwie upoważnienia

udzielonego Komisji przez Radę w dniu 8 marca 2012 r. przeprowadzono i zakończono rokowania z Norwegią w sprawie tego nowego porozumienia.

2016/0329 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Królestwem Norwegii i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z jego art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 41 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446[1] produkty uzyskane w Norwegii, Szwajcarii lub Turcji zawierające materiały, które nie zostały tam w całości uzyskane, uznaje się za pochodzące z kraju korzystającego, pod warunkiem że materiały te zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 45 tego rozporządzenia delegowanego (system kumulacji).

(2) Zgodnie z art. 54 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 system kumulacji ma zastosowanie, pod warunkiem że Norwegia przyznaje, na zasadzie wzajemności, takie samo traktowanie produktom pochodzącym z krajów korzystających, zawierającym materiały pochodzące z Unii.

(3) W zakresie, w jakim dotyczy to Norwegii, ten system kumulacji został pierwotnie ustanowiony w drodze porozumienia w formie wymiany listów między Unią i Norwegią. Ta wymiana listów miała miejsce w dniu 29 stycznia 2001 r. po zatwierdzeniu przez Radę decyzją 2001/101/WE[2].

(4) W celu zapewnienia stosowania pojęcia pochodzenia odpowiadającego temu, które określono w regułach pochodzenia w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych („GSP") Unii, Norwegia zmieniła swoje reguły pochodzenia w ramach GSP. Konieczne jest zatem dokonanie zmiany porozumienia w formie wymiany listów między Unią i Norwegią.

---

[1] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

[2] Decyzja Rady 2001/101/WE z dnia 5 grudnia 2000 r. dotycząca zatwierdzenia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą oraz każdym krajem EFTA, który przyznaje preferencje taryfowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (Norwegia oraz Szwajcaria), z zastrzeżeniem, że towary z zawartością części o pochodzeniu norweskim lub szwajcarskim traktowane będą po ich wejściu na obszar celny Wspólnoty jak towary z zawartością części pochodzenia wspólnotowego (porozumienie wzajemne) (Dz.U. L 38 z 8.2.2001, s. 24).

(5) System wzajemnego uznawania zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A przez Unię, Norwegię i Szwajcarię powinien nadal obowiązywać w ramach zmienionej wymiany listów i być warunkowo stosowany przez Turcję w celu ułatwienia wymiany handlowej między Unią, Norwegią, Szwajcarią i Turcją.

(6) Ponadto reguły pochodzenia w ramach GSP Unii przewidują wprowadzenie nowego systemu ustalania dowodów pochodzenia przez zarejestrowanych eksporterów, który ma być stosowany od dnia 1 stycznia 2017 r. Również w tym zakresie należy dokonać zmian w wymianie listów.

(7) Aby uprzedzić stosowanie tego nowego systemu oraz przepisów z nim związanych, w dniu 8 marca 2012 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania porozumienia z Norwegią, w formie wymiany listów, dotyczącego wzajemnego uznawania zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A lub zastępczych oświadczeń o pochodzeniu i określającego, że produkty z zawartością części o pochodzeniu norweskim, szwajcarskim lub tureckim mają być traktowane w chwili ich przybycia na obszar celny Unii jako produkty z zawartością części o pochodzeniu unijnym.

(8) Rokowania z Norwegią były prowadzone przez Komisję i doprowadziły do porozumienia w formie wymiany listów.

(9) Porozumienie powinno zostać zatwierdzone w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Szwajcarią, Królestwem Norwegii i Turcją w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych Unii Europejskiej („porozumienie”) zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Unii.

Tekst porozumienia w formie wymiany listów dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę uprawnioną do złożenia w imieniu Unii Europejskiej notyfikacji, o której mowa w ust. 18 porozumienia w formie wymiany listów, w celu wyrażenia zgody Unii Europejskiej na związanie się postanowieniami porozumienia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący